

JOSEP PINTAT, CAP DE GOVERN DE L'ESTAT ANDORRÀ

«El país més pacífic»

Fa algunes setmanes va ser triat en unes eleccions cap de govern d'Andorra. Josep Pintat ens parla d'un estat on no hi ha impostos i amb una imatge un punt idíl·lica. També, però, amb problemes, alguns dels quals es podrien derivar de l'entrada de l'Estat espanyol a la Comunitat Europea.

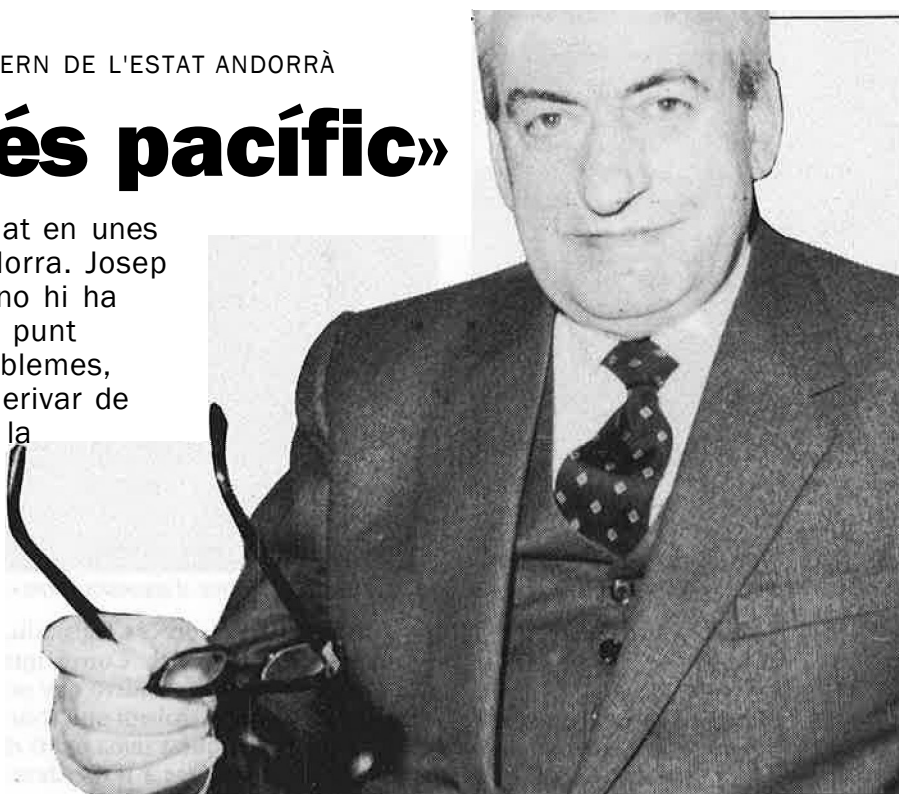
M. Carme Grau-Ribot

Té 61 anys, la bonhomia pintada en el rostre, i la fermesa dibuixada en la mirada. És el cap de govern que han volgut els andorrans. Portat al poder per vint-i-set dels vint-i-vuit vots del Consell General —l'Assemblea Parlamentària—, Josep Pintat i Solans hauria de poder governar els destins de l'estat pirinenc amb un ampli marge de llibertat d'acció.

És fill de Sant Julià de Lòria, bresol de sindicis i caps de govern, d'on ja sorgí el primer cap de l'Executiu d'Andorra, Oscar Ribas Reig, que dimití amb tot el seu gabinet l'any 1984. Josep Pintat, arribà, doncs, al govern en aquell any, amb la difícil tasca d'acabar la primera legislatura, i de dur a bon port el seu gabinet, que molts anomenaren «de transició». Reelegit el mes de gener, va formar govern al cap d'uns dies, i integrà la primera dona en el seu equip ministerial.

És una persona que coneix perfectament el món dels negocis; ell mateix, en la seva vida privada, participa en diferents societats, sobretot en el camp del tabac i el comerç. «Andorra ha de ser el país més pacífic i més còmode de tot el món», ens digué en l'entrevista. Josep Pintat pensa que Andorra s'obrirà camí traspasant sense traves aquesta finestra que se'ns obre de cara a la Comunitat Econòmica Europea. «Ningú no vol perjudicar aquest país», ens afirma. I ho diu amb convenciment, sabent que el Principat sabrà adaptar-se a les exigències del món d'avui, de demà i de l'any 2.000. Sempre, però, conservant aquell punt màgic, indescriptible, que evoca el mot «Andorra».

—*Iconcretament, l'entrada de*

l'Estat espanyol en la CEE en què perjudica Andorra?

—Jo espero que aquesta ampliació de la CEE no ens perjudicarà en res. El que passa és que és molt possible que en totes les negociacions que haurem de portar a terme amb les autoritats comunitàries haurem d'adaptar nous sistemes perquè, precisament, no hi pugui haver perjudici. No crec que sigui la voluntat de ningú perjudicar Andorra.

—*Un cap de govern d'Andorra, amb les seves peculiars institucions, dos coprínceps, i troba més dificultats que en altres països per exercir aquest càrrec?*

—No hi ha cap problema específic. Tenim un legislatiu, un executiu, uns coprínceps... Fa set segles, dels pareatges ençà, s'ha demostrat un bon sistema i que pot funcionar. Allò que cal es posar-lo al nivell de l'any 2.000.

—*En el discurs programa que va pronunciar davant l'Assemblea el passat dia 5 de febrer parlàreu d'una nova formulació constitucional; ia què us referíeu?*

—Si voleu parlar de la delimitació de competències, puc dir-vos que és un fet entre el legislatiu i l'executiu; en canvi, amb les altres institucions, siguin els serveis dels coprínceps o els comuns de les parròquies, encara queden per definir, i aquesta és una de les necessitats més evidents.

—*Què desitgeu que sigui Andorra?*

—El país més pacífic i més còmode de tot el món.

—*Aquest és un país sense impostos, on no hi ha fiscalització, i Seguirà això molts anys?*

—Moltes vegades, quan parlem d'impostos, sembla que siguen la «bèstia negra» que ens vulgui espartar... Però tota societat que vol tenir comoditat, on la gent visqui bé, on la natura estigui protegida, una cosa o una altra ha de tributar. Podem dir-ne tribut, impost, taxes, o impost sobre el consum, però tota la despesa de cada dia, cal pagar-la, d'una manera o d'una altra.

—*En què rau la màgia inherent al nom d'Andorra?*

—El comentari que he sentit per part d'alguns estrangers que han vingut a viure al Principat, sobretot gent de la tercera edat, va en el sentit d'agrair a Andorra la pau que es respira arreu.

—*Andorra, una federació de parròquies, o Andorra la Vella, com a catalitzador de les parròquies?*

—Aquest pregunta hauria estat més adequada en èpoques anteriors, en temps electoral... Jo crec que Andorra és constituïda com a federació de parròquies i, de moment, no trobo res

«El color polític no és la preocupació dels administradors polítics d'aquesta terra.»

que justificaria canviar aquest sistema.

—En el discurs programa, Josep Pintat no es pronuncia sobre el tema del joc. El casino no ha de ser una panacea, però i no considereu que seria necessari en un país turístic com el nostre?

—Hem parlat en el discurs programa de la millora de la política de la neu per atraure clientela de la màxima qualitat. El joc pot formar part de la millora de les nostres instal·lacions, per donar un sevei als visitants que s'hi puguin interessar. Considero que és un tema que no revesteix cap urgència; s'hi ha de pensar, però, si s'hi arriba, haurem de procurar que sigui un instrument que aportí avantatges a Andorra, i no inconvenients, i el joc, com sabeu, sempre pot tenir derivats preocupants.

—Llavors, el joc com a concessió, mouria un capital igual o superior al pressupost general de l'estat...

—Jo no ho sé, vostè deu ser jugadora... —(riu).

—cPenseu que l'estructura turística del país respon a allò que s'ofereix en les campanyes de promoció exteriors?

—Jo crec que sí, el que passa és que totes les coses són millorables, i el nostre esforç ha d'anar en el sentit d'un major perfeccionament, d'anar-ho posant tot al dia, per aconseguir un màxim de comoditats. No podem oblidar que Andorra és un país que ha fet un canvi total important en poc de temps.

—Pel que fa al tema de la radiodifusió. iHaurem d'esperar l'any 1987 per tenir una emissora de ràdio al Principat?

—Es troba en el procés legislatiu, com qualsevol altra llei. Convé que faci tota la seva via i considero que serà important que en trobem una solució aviat, perquè aquest tema agafi el camí que ha de prendre a fi d'esdevenir un instrument útil al país.

—I Quina és la vostra opinió sobre els mitjans de comunicació?

—Els mitjans de comunicació, a nosaltres els polítics, o als administradors públics, ens creen preocupacions, per la forma de donar una notícia o per la interpretació que la persona en si hi ha donat. Tanmateix, considero que són molt importants, perquè no deixen de ser l'instrument de defensa dels nostres administrats.

—Sr. cap de govern, iquin és el pitjor aspecte d'Andorra?

—Jo no crec que hi hagi un pitjor a Andorra... Com hem parlat en el discurs programa, que avui és prou d'actualitat, arran dels problemes socials, aquestes constatacions de pobresa o necessitat, podrien ser una cosa dolenta. Com hem dit, posarem tota la voluntat i tot l'esforç per resoldre-ho, perquè Andorra pugui ser digna de la imatge que té, d'un país on es viu bé i tothom hi està de meravella.

—El tema de la immigració ha estat objecte d'una part important del discurs a què acaba de fer al·lusió. Hi ha hagut alguna reacció en el sentit que feia la impressió que no agradava que vingués massa gent a viure a Andorra. En el moment actual, en què l'Estat espanyol entra a la CEE, gradualment, s'arribarà a la lliure circulació de persones. £ Què passarà al Principat?

—Jo no he dit enlloc que no

m'agradi que vingui la gent; al contrari, crec que hem de ser oberts a l'entrada de persones al nostre país. Cal distingir si són turistes que vénen a passar uns dies o unes hores amb nosaltres, o persones que vénen a treballar-hi. Tots són prou dignes. Nosaltres hem posat l'accent en aquells que no desitgen integrar-se dintre de la nostra societat, i aquests ens preocupen perquè poden ser elements de distorsió i tots els habitants del Principat hauran de suportar-ne les conseqüències. I aquest és un tema que hem de supervisar amb atenció, i, sobretot, hem d'evitar de cometre cap injustícia.

—Des de l'oposició parlamentària, s'ha titllat el vostre discurs programa com un «recull de bones intencions», mancat de realitats concretes...

—Jo no crec que hi hagi cap discurs programa que no estigui ple de bones intencions. Les realitats concretes per a un govern s'han de considerar una vegada el temps vagi passant. Les voluntats, són les que marca el discurs. Les realitats, les veurem després.

—Estem fent una entrevista per a un setmanari editat a València. Els lectors es poden plantejar si el sistema polític andorrà és de dretes o d'esquerres. i Com el definiria Josep Pintat?

—El color polític no és la preocupació dels administradors d'aquesta terra. No és sota aquesta tònica que es desenvolupen les eleccions del nostre país.

—cHi ha encara clans i cacics a Andorra?

—Hi ha gent que no sap perdre les eleccions... •